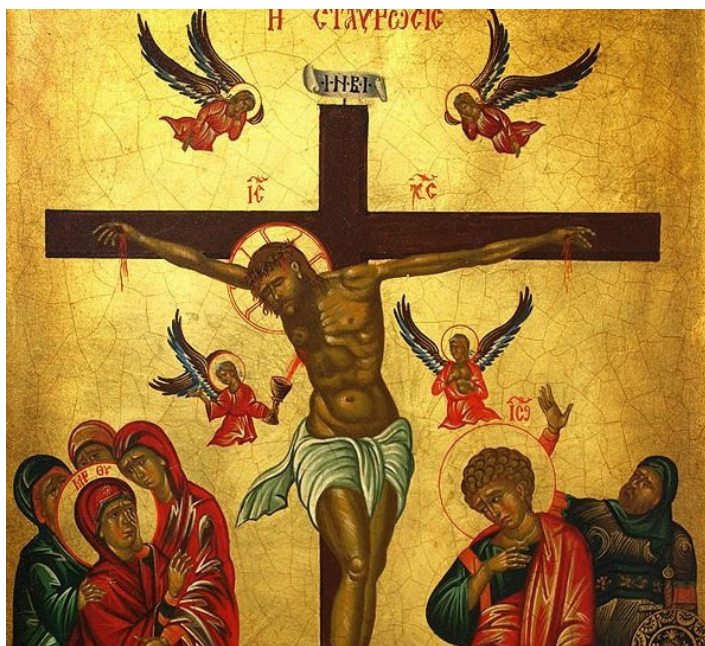

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Evanghelia Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos);

Ev. Marcu 8, 34-38; 9, 1

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Îngeri din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafelicită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;

Din Acatistul Sfintei Cruci

Osânda lemnului neascultării ai dezlegat-o,
Mântuitorule, pe lemnul crucii de bună voie
pironindu-Te, și în iad coborându-Te, Puternice,
legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt.
Pentru aceasta ne închinăm Învierii Tale celei din
morți, întru bucurie strigând: Atotputernice
Doamne, mărire Ție.

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu
moartea Ta împărăția morții ai stricat, și neamul
omenesc din stricăciune l-ai eliberat, dăruind
lumii viață, nestricăciune și mare milă.

Cântări la Slujba Vecerniei Duminica de după
Înălțarea Sfintei Cruci

Cuvânt arhieresc pentru folos sufletesc

În primul rând, smerenia este taina Crucii, pentru că smerenia definește Întruparea, Răstignirea și Moartea Domnului Iisus Hristos. În al doilea rând, taina iertării este exprimată, de asemenea, prin realitatea Crucii. Un om care nu iartă, un om care nu trece peste greșelile celor din jur, un om cuprins de lanțul răzbunării, nu poate trăi autentic taina Crucii aici, pe pământ, și nu o poate dobândi pe deplin în Împărăția Cerurilor. Taina Crucii se exprimă, în al treilea rând, prin taina iubirii celor de aproape, a celor de departe, a lui Dumnezeu și a aproapelui, incluzând în aproapele nostru și pe dușmanul nostru. Și dacă poate, pe undeva, nu este foarte greu, - deși uneori greu este - să-l iubești și pe cel care nu ți-a făcut rău, care nu ți-a făcut nici o împiedicare, cât de greu este ca omul să-și iubească vrăjmașul? Și numai cel care tinde spre aceasta, chiar dacă nu a dobândit-o pe deplin, numai acesta este cu adevărat purtător de Cruce, următor al lui Hristos și primit în taina Împărăției Cerurilor (...)

Spune Domnul Hristos: «Sunt între voi oameni care nu vor gusta moarte, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere». Noi știm că omul după moarte merge la Dumnezeu și moștenește Împărăția cerurilor. Dar dacă acesta este adevărul pentru cei mai mulți, cum se arată această stare, înainte de moarte, observând oameni care viețuiesc pe pământ și reușesc să vadă și să trăiască «împărăția lui Dumnezeu venind într-o putere»? Răspunsul la această întrebare a fost dat de Sfinții Părinți, cei de altădată și din vremea noastră, care au arătat că pentru unii creștini, chiar dacă toți ne rugăm, se și împlinește cuvântul din rugăciunea Tatăl nostru: «Precum în cer așa și pe pământ». Cum în cer este împărăția lui Dumnezeu, noi ne rugăm ca ea să se împlinească încă din lumea aceasta. Sfantul Apostol Pavel vorbește despre sine și despre adevărații creștini, spunând: «Nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine». Atunci când Domnul Hristos își găsește loc în om, înseamnă că se împlinește deja de pe acest pământ taina Împărăției cerurilor. Sfantul Serafim de Sarov spunea: «Țelul vieții creștine este dobândirea Duhului Sfânt». Acei dintre creștini care au ajuns atât de adânc, aceștia sunt plini de Duhul Sfânt încă din lumea aceasta. Iar ca să arate acest lucru, Sfantul Serafim de Sarov a fost înconjurat de o lumină, din creștet până în tălpi, lumina de pe Tabor a Domnului Hristos, lumina Duhului Sfânt, lumina Împărăției cerurilor.

**Înaltpreasfințitul Părinte Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei**

Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

„Vino după Mine” e chemarea Domnului adresată tânărului din Evanghelie, care dorea să „moștenească viața de veci” (Luca 18,18-22). Înțelegem din aceasta că urmarea lui Hristos, deși rămâne o opțiune liberă a omului, totuși nu este un simplu act de simpatie, de pietate personală față de Mântuitorul, ci este direcția pe care trebuie să mergem pe tot parcursul vieții noastre. Este calea Vieții. Prin statutul de creștin dobândit la Botez, atunci când Biserica ne-a cântat *câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat*, purtăm în lume „haina”, imaginea Domnului Hristos. Oricât de personală ar fi, viața creștinului e viață în Hristos. E un purtător de Hristos în lumea aceasta. Un „mic Hristos” prin care Dumnezeu binecuvintează vremea și locul, prin care Hristos Domnul lucrează binele în lumea aceasta, prin care Biserica și Sfinții se oglindesc.

Este adevărat, urmarea Domnului Hristos presupune jertfă. O indică Însuși Domnul când zice: *să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie*. Toate cele trei cerințe sunt de fapt trei chemări la jertfă.

Ca temelie a edificiului propriei mântuiri e pusă de Domnul lepădarea de sine, care, uneori e înțeleasă doar ca renunțare la bunurile materiale: *Vinde tot ce ai și împarte-le săracilor și vei avea comoară în cer* (Luca 18, 22). Alteori, este asociată smereniei, ca treaptă spre mântuire, iar *cel ce se smerește pe sine, se va înălța* (Luca 18,14).

După lepădarea de sine, Domnul ne cheamă să „ne luăm” crucea, ca o condiție pentru a-L putea urma, așa cum a fost pusă și tânărului bogat (Marcu 8, 21). Asumarea Crucii în viață trebuie privită nu doar ca un element identitar al creștinului, ci mai degrabă ca o soluție în confruntarea cu greutățile vieții, pusă sub cupola jefei personale.

În sfârșit, eliberați de balastul dependențelor materiale și în deplină asumare a propriilor noastre capacități, Hristos ne cheamă să Îl urmăm, să-I adoptăm viața, învățătura și pătimirea Sa ca model pentru sufletul nostru care dorește veșnicia.

Dar, oare, lepădarea de sine nu limitează punerea în valoare a propriei persoane, valorificarea „talentului”? Uneori, chiar bunii creștini manifestă neglijență, delăsare, lipsă de entuziasm sub pretextul „eliberării” de dependența de bunuri. Și, uite așa, își face loc demonul amiezii în viața omului și ne face neroditori! La fel ne înșală diavolul și când e vorba de luarea crucii: suntem mereu dispuși să punem doar pe seama lui Dumnezeu (sau a diavolului) dificultățile, uitând că cel mai des au la rădăcină păcatele, patimile, erorile sau delăsarea noastră.

Avem din ce în ce mai mult nevoie de Modelul-Hristos. Când Hristos ne cere să-L urmăm, își asumă pentru om călăuzirea duhovnicească. Așteaptă însă de la noi să depășim formalismul și superficialitatea. Când urmezi pe Hristos, nu pot exista jumătăți de măsură și nici calcule interesate. Ca să urmezi pe Hristos trebuie să o faci cu toată ființa, să iubești pe Dumnezeu, Cel care atât de mult ne iubește că și pe Fiul Său l-a dat spre răstignire, pentru mântuirea noastră.

Pelerinaj - august 2019 - Jurnal de călătorie

(continuare din numărul trecut)

Vatră a credinței celei adevărate și monument istoric cu semnificație deosebită, Mănăstirea Sămurcășești a fost ctitorită, în anul 1808, de vornicul Constantin Samurcaș și soția sa Zinca, iar la restaurarea dintre anii 1866 și 1869, a fost pictată de Gheorghe Tătărăscu.

Vornicul Constantin Samurcaș, prieten cu Tudor Vladimirescu, l-a ajutat cu arme și bani pentru revoluția sa, iar în mănăstire a fost redactată Proclamația către locuitorii Bucureștiului. Mănăstirea oferă spre cinstire pelerinilor o raclă cu moaștele sfinților: Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Arhidiacon Ștefan, Ermin, Dimitrie, Modest și Silvestru, Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur, Apostolul Andrei, precum și racla cu veșmântul Sfintei Paraschiva, care în anul 1944, când armata rusească a invadat Iașul, a fost adăpostită aici.

Ne-am continuat drumul spre sud-estul Bucureștilor, pe Șoseaua Olteniței nr. 255, pe un teren al Arhiepiscopiei Bucureștilor unde se ridică semeț o biserică monumentală, cu hramul Dumineca Sfinților Români, izvorâtă din evlavie Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist, față de toți sfinții cei din veac ai Ortodoxiei Românești și ca prinos de mulțumire și recunoștință față de vrednicii săi înaintași în Scaunul Patriarhal. Biserica a fost construită între anii 2003-2006.

Actualul stareț, părintele Ioachim Ceașu, care vreme de mai mulți ani a fost stareț al Mănăstirii Bucium, ne-a primit ca pe niște frați cu multă bucurie și cu cina bogată.

Cu binecuvântările primite, ne-am îndreptat spre sectorul 5, strada Mitropolit Antim Ivireanu, nr. 29, la Mănăstirea Antim, sfințită în 1731 în prezența domnitorului Ștefan Cantacuzino.

Neîndoielnic, amprenta lăsată de fondatorul Sfintei Mănăstiri Antim stăruie și astăzi. Personalitate

fără echivalent în peisajul cultural românesc. Sfântul Antim Ivireanul a fost iubit de români pentru împlinirile sale, pe multiple planuri: duhovnicesc, spiritual, bisericesc, politic, literar, artistic. Moartea sa martirică, urmare a unor mașinațiuni politice, a fost însoțită de o nedreaptă caterisire. Abia peste două secole, în anul 1966, este canonizat. Așezată în inima Bucureștilor, Mănăstirea Antim, cu hramul "Tuturor Sfinților", avea să devină nu doar un uriaș centru de spiritualitate, ci și unul de o deosebită importanță culturală. Aici a prins rădăcini și a înflorit Mișcarea Rugul Aprins, alcătuită din teologi rafinați și smeriți intelectuali aplecați spre credința cea adevărată, printre care: Părintele Sofian Boghiu, Părintele Benedict Ghiuș, Părintele Daniil Teodorescu (Sandu Tudor), Părintele Andrei Scrima, Părintele Adrian Făgețeanu, alături de Vasile Voiculescu, Alexandru Mironescu, Paul P. Sterian, Ioan Marin Sadoveanu, Olga Greceanu, motive pentru care, mulți au suferit în închisorile comuniste sau au primit o moarte martirică (Sandu Tudor).

Tot la Mănăstirea Antim, episcopul Ilarion și Tudor Vladimirescu se întâlneau pentru a se sfătui în taină. Aici Tudor Vladimirescu a scris proclamațiile către țară și monahul David a cusut steagul tricolor al Revoluției de la 1821.

După ce am admirat catapeteasma sculptată în piatră, ne-am închinat la icoana Rugului Aprins a Maicii Domnului, adusă de călugărul rus Ioan

Kulăghiu, am vizitat chilia din clopotnița în care a locuit Sandu Tudor și muzeul Mănăstirii Antim care conține un important tezaur format din: obiecte de artă, cărți vechi lucrate și tipărite de ctitor, testamentul lăsat de Antim, icoane și obiecte de cult. De remarcat, ușa de la intrarea bisericii este sculptată în lemn de stejar chiar de la Antim Ivireanul și Icoana Tuturor Sfinților de lângă catapeteasma din interiorul bisericii a fost pictată în anul 1715 tot de el.

În curtea bisericii, se ridică mândră, clădirea Bibliotecii Sfântului Sinod, care a fost mutată prin translare în epoca Ceaușescu, în anul 1985 cu 20, 35 m spre sud-vest și o rotație de 13 grade.

Cu binecuvântările Episcopului Vicar, Preasfințitul Timotei Prahoveanu, ne-am întors de la Mănăstirea Cernica, unde după mulțumirile aduse Domnului pentru ziua petrecută în mănăstirile Bucureștiului, ne-am lăsat în voia somnului.

Prof. Viorica Sufițchi
 (continuare în numărul viitor)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 15 septembrie 2019

◇08:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului, în cadrul acestei slujbe va fi scoasă o copie a Icoanei făcătoare de minuni "Prodromița, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

•Vineri, 20 septembrie 2019

◇18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie temei scripturistic peste veacuri pentru instituirea acestei Taine), urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

•Sâmbătă, 21 septembrie 2019

07:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților. Pentru cei plecați dintre noi, importantă este pomenirea lor la Sfânta Liturgie, ziua de sâmbătă fiind consacrată pomenirii celor morți.

18:00 Slujba Vecerniei

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

◆ Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019

◆ Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei

◆ Detalii la telefon: 0747 772 827, 0742 044 844

Versete din Evanghelia zilei sub lupa exegezei patristice

(Mc. 8, 34): *Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.*

Ceea ce poruncește nu e dificil, din moment ce El ajută la înfăptuirea poruncii. Așa cum suntem pierduți prin iubirea de sine, așa suntem regăsiți prin lepădarea de sine. Iubirea de sine a însemnat distrugerea primului om. Dacă nu s-ar fi iubit pe sine într-un mod greșit, el ar fi dorit să fie supus lui Dumnezeu, preferându-L pe El în locul sinelui său.

(Mc. 8, 34): *Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.*

Ce înseamnă a-ți lua crucea? Înseamnă că acela o va purta, chiar dacă este împovărațoare și, prin actul acesta, îmi va urma Mie. Când el a început să urmeze potrivit învățăturilor și preceptelor mele, el va găsi mulți oameni care să-l contracizeze și să-i stea în cale și mulți care nu numai că-l vor lua în derâdere, ci îl vor și persecuta (Matei 5, 11). Mai mult, acest lucru e adevărat nu doar pentru păgânii care sunt în afara Bisericii, ci și pentru cei care par a fi în interiorul ei în mod văzut, dar sunt în afara ei din cauza perversității faptelor lor.

Așadar, dacă voiești să-l urmezi pe Hristos, nu întârzia să iei crucea Lui! Tolerează-i pe păcătoși, dar nu te alătura lor. Nu lăsa falsa fericire a celui viclean să te compromită. E bine să disprețuiești toate lucrurile, de dragul lui Hristos, pentru a fi potrivit pentru prietenia Sa. (Mc. 8, 35): *Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.*

Când Domnul ne spune în Evanghelie că oricine vrea să-I urmeze, să se lepede de sine, această cerință pare dură, putând crede că ne impune o povară. Dar porunca nu este o povară atunci când este dată de cel care te și ajută să o împlinești. În ce loc îl urmăm pe Iisus, dacă nu acolo unde El a fost deja? Știm că a înviat și că S-a înălțat la ceruri; așadar, acolo trebuie să-L urmăm. Nu este nici un motiv de disperare; singuri, nu putem face nimic, dar avem promisiunea lui Hristos... Cine pretinde că rămâne în Hristos trebuie să meargă așa cum a mers El.

Îl vei urma pe Hristos? Atunci fii smerit, așa cum și El a fost smerit. Păcatul omului a făcut calea plină de obstacole. Învierea lui Hristos a făcut calea netedă. Mergând El însuși pe ea, a transformat și cea mai strâmtă potecă într-un drum regal. Este nevoie de două picioare pentru a alerga pe acest drum și acestea sunt smerenie și milostenia. Fiecare vrea să ajungă în vârf, iar prima treaptă ce trebuie urcată este smerenia. De ce vrei să faci pași prea mari pentru tine? Vrei să cazi, în loc să urci? Începe cu primul pas, care este smerenia, și deja vei începe să urci.

(Cezar de Arles, Predici 149.1.4-6, sursa: doxologia.ro)